

Για άλλη μια φορά κοντά στις τόσες άλλες, ο κ. Χατζηβασιλίας της εφημερίδας σας έβγαλε την πέννα του σεργιάνι, για να εκφράσει, όπως λει, τη βαθιά του θλίψη και την αγωνία του για το διχασμό που ταλανίζει την ομογένεια, και την οδύνη του, για «το βαρύ τίμημα που θα πληρώσει στο μέλλον» - η ομογένεια εννοεί - «αν παραμείνει διχασμένη». Και κλαίει και οδύρεται ο άνθρωπος, γιατί του είναι αδιανόητο «να μη μπορούν να γιορτάσουν μαζί τα παιδάκια της Αρχιεπισκοπής με τα παιδάκια της Κοινότητας.....» όπως του είναι αδιανόητο να τον ρωτούν, λει, οι ξένοι «αν αληθεύει ότι οι Έλληνες είναι χωρισμένοι και γιατί είναι τόσο δύσκολο να λύσουν τα προβλήματά τους.....». Μιλάμε, αγαπητή σύνταξη, για το αρθρίδιο, ή για το σχολίο, αν θέλετε, του κυρίου αυτού, που δημοσιεύεται στην έκδοσή σας της Παρασκευής 9 του Ιούλη 2010. Ακροβολισμένος, λοιπόν, ο κ. Χατζηβασιλίας στο μετερίζι της απαξίωσης, της παραχάραξης της ιστορίας και του ακρωτηριασμού της αλήθειας, αφήνει αιχμές ότι τάχατες, αυτοί που «καταδίκασαν τον Ελληνισμό σ' αυτή την κατάντια» -στο διχασμό δηλαδή - είναι « αυτοί που συνεχίζουν να ζουν τον εμφύλιο πόλεμο στις αντίπαλες παρατάξεις, εξτρεμιστές της αριστεράς και της δεξιάς» που συνασπίστηκαν, σύμφωνα με την απλουστευμένη και παιδαριώδη ανάλυσή του, σε μια «πονηρή συμμαχία» για να διχάσουν την παροικία.....

Τα γεγονότα, ωστόσο, όπως τα κατάρταξε η ιστορία, δεν δέχονται την εκδοχή - ή μάλλον το παραμύθι θα λέγαμε εμείς - του κ. Χατζηβασιλίας, ότι ο διχασμός της παροικίας είναι αποτέλεσμα μιας «πονηρής» τάχατες συμμαχίας της ακροαριστεράς με την ακροδεξιά. Τα γεγονότα, όπως τα κατάρταξε η ιστορία, καταμαρτυρούν κάτι άλλο. Καταμαρτυρούν και λένε ότι η διάσπαση των ελληνικών παροικιών σ' όλες τις πόλεις της χώρας, και ο διχασμός που ταλάνισε και ταλανίζει ακόμα τις ομογένειες των Ελλήνων μεταναστών από τη μια γωνιά τούτου του τόπου μέχρι την άλλη, αρχίνησαν να δείχνουν το άσκημο πρόσωπό τους από την ημέρα που το Φανάρι έβαλε πόδι σ' αυτό τον τόπο με την ίδρυση Αρχιεπισκοπικής έδρας, η οποία με τη σειρά της, έταξε σαν στόχο της να υποτάξει και να ποδηγετήσει τις ελληνικές παροικίες σ' όλη την Αυστραλιανή επικράτεια, με την εισαγωγή κι εδώ, του αμερικάνικου συστήματος σχέσεων λαού και Εκκλησίας, του γνωστού ενοριακού συστήματος. Αυτό το γεγονός κι αυτή η αλήθεια αποτέλεσαν την αφετηρία για το διχασμό των ελληνικών παροικιών κύριε Χατζηβασιλίας, και όχι τα παραμύθια της Χαλιμάς για δήθεν «πονηρή συμμαχία» ακροαριστεράς με την ακροδεξιά όπως, πολύ πονηρά, ισχυρίζεστε. Και όπως πολύ καλά ξέρετε - είμαστε βέβαιοι - η αντιπαράθεση ανάμεσα στην Ελληνική Κοινότητα του Σύννευ και την Αρχιεπισκοπή, εντάθηκε και οξύνθηκε όταν αυθαίρετα και με το έτσι θέλω, οι τραμπούκοι της Αρχιεπισκοπής δοκίμασαν το 1974, ν' αρπάξουν από την Κοινότητα την εκκλησία της Αγίας Σοφίας. Δεν χρειάζεται να μπούμε εδώ σε λεπτομέρειες για τα γεγονότα εκείνης της εποχής. Είναι γνωστά σε όλους. Εσείς όμως, με μια απίστευτη υποκρισία που ξεπερνάει τα όρια της δημαγωγίας, τα αποσιωπάτε, και παραχαράσσοντας την ιστορία, προσπαθείτε, μ' ένα καντάρι φαντασιώσεις και φαντασιοπληξίες, να φορτώσετε τις ευθύνες

για την «κατάντια» μας στην ακροαριστερά, τάχατες, και στην ακροδεξιά. (Αλήθεια ποια ακροδεξιά συγκρούστηκε ποτέ με την Αρχιεπισκοπή; Και πότε έγινε αυτό, για πέστε μας να δούμε.) Ή παίρνετε και γράφετε ότι φαντασιοπληξία σας κατέβει στο κεφάλι, απλά και μόνο για να εκφράσετε την εμπάθεια που τρέφετε ενάντια στην αριστερά.

Είστε, ωστόσο, στον αστερισμό σας κύριε Χατζηβασιλίας, κι αντανάκλατε τον πραγματικό εαυτό σας όταν ντύνεστε το μανδύα του κόλακα - για να μη χρησιμοποιήσουμε άλλα, πιο γραφικά επίθετα που συναντά κανένας

Αμάν πια, έλεος, πόσο γλείψιμο!

στη νεοελληνική μας γλώσσα. Πληθωρικός, καθόλου φειδωλός ή τσιγκούνης, μοιράζετε απλόχερα κολακείες και λιβάνια, χωρίς να ιδρώνει το αυτί σας αν μ' αυτό όλο το γλείψιμο προκαλείτε εμετικές αηδίες σ' αυτούς που νομίζετε πως σας θαυμάζουν. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι τα καταφέρνετε μια χαρά. Σας χαρήκαμε ειλικρινά, κι απορήσαμε για το πόσο χαμηλά μπορεί να συρθεί ο άνθρωπος στην προσπάθειά του να εκλιπαρήσει συμπάθεια κι αποδοχή ή - ακόμα χειρότερα - να πουλήσει εκδούλευση.

Χύνετε μαύρο δάκρυ, και χαρακτηρίζετε αδιανόητο το «να έχουμε πολιτιστικό Φεστιβάλ και να είναι απών ο κορυφαίος ποιητής και πνευματικός ηγέτης μας με τον κόσμο του.....». Κι αν δεν κάνουμε λάθος, με το «κορυφαίος ποιητής και πνευματικός ηγέτης» εννοείτε τον Στυλιανό. Αμάν πια κύριε Χατζηβασιλίας, έλεος. Μα χάθηκε βρε αθεόφοβε, ο σεβασμός προς την τέχνη, την ομορφιά και τις αξίες της ποιητικής δημιουργίας; Ο Στυλιανός ποιητής και μάλιστα «κορυφαίος επειδή κάθεται και γράφει ότι ανοησία του καπνίζει»; Και πού τον κατατάσσετε ανάμεσα στους μεγάλους μας δημιουργούς τον Στυλιανό; Δίπλα στον Σολωμό και τον Παλαμά μήπως, ή δίπλα στο Βάρναλη, το Ρίτσο, τον Σικελιανό και τον Καβάφη; Μα δεν ντρεπόμαστε πια καθόλου κύριε Χατζηβασιλίας; Παίρνουμε μολύβι και χαρτί και γράφουμε ότι αρλούμπα μας κατέβει στο κεφάλι; Ακούς εκεί ο Στυλιανός κορυφαίος ποιητής και λογοτεχνικός κριτικός!! Όπως πάτε κύριε Χατζηβασιλίας μου, και με τη φόρα που έχετε πάρει, δεν θ' αργήσετε και από το γλύψε-γλύψε τον Στυλιανό θα κρεμαστεί έξω. Και τότε τι θα κάμετε; Πώς θα γλύψετε;

Από την άλλη, ποιος σταμάτησε ποτέ τον Στυλιανό να πάρει τη μεγάλη απόφαση, να μαζέψει τον κόσμο του - όπως λει - και να πάει στο πολιτιστικό φεστιβάλ; Ή ποιος τον εμπόδισε ποτέ, να βάλει το χέρι στην καρδιά και να σηκώσει ψηλά τον σταυρό της χριστιανικής αγάπης και της συμφιλίωσης και να καλέσει «τα παιδάκια της

Κοινότητας» να ενωθούν με «τα παιδάκια της Αρχιεπισκοπής» για να γιορτάσουν μαζί, έτσι όπως θα έκανε ένας οποιοσδήποτε σεμνός, αληθινός, κι ανθρώπινος ιεράρχης;

Μια, ωστόσο, και σας έχει γίνει βάσανο ο «διχασμός στην ομογένεια» και μια και γνοιάζετε κι αγωνιάτε τόσο πολύ για «το βαρύ τίμημα που θα πληρώσει στο μέλλον (η ομογένεια) αν παραμείνει διχασμένη», γιατί δεν αναλαμβάνετε κάτι πολύ απλό μια και είστε, όπως διατείνεστε, τόσο κοντά του ή μια και κουβεντιάζετε οι δυο σας σαν καλοί φίλοι; Πέστε του να τοποθετήσει 3-4 δικούς του παπά-

δες στις εκκλησίες της Ελληνικής Κοινότητας, ή ακόμα πιο εύκολο να αναγνωρίσει σαν κανονικούς - και όχι να τους αφορίζει σαν σχισματικούς - τους παπάδες που λειτουργούν σήμερα στις εκκλησίες αυτές, και το πρόβλημα λύθηκε. No big deal. Και τότε θα δει πως αμέσως θα απολαμβάνει 100% την αγάπη του λαού του. Ή ακόμα καλύτερο και πιο χριστιανικό κι ανθρώπινο, θα λέγαμε, ας καλέσει την ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων σε διάλογο για την επίλυση του εκκλησιαστικού ζητήματος πάνω στη βάση των Συμφωνιών της Αθήνας, πάνω στις οποίες παρελάνουν μεγαλοπρεπέστατα οι υπογραφές των εκπροσώπων του Πατριαρχείου. Διερωτηθήκατε ποτέ κύριε Χατζηβασιλίας γιατί ο Στυλιανός, αυτός ο κορυφαίος ποιητής και πνευματικός σας ηγέτης με τις πολλές ευαισθησίες, έγραψε τις Συμφωνίες της Αθήνας στα πάλια του τα ράσα, και τις πέταξε στον σκουπίδοτενεκέ; Μπήκατε ποτέ στον κόπο να διερωτηθείτε γιατί ένα κείμενο εγκριμένο από την Ελληνική Πολιτεία, από το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης και από την Ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων της Αυστραλίας, που προσφερόταν σαν μια θετική βάση επίλυσης του εκκλησιαστικού ζητήματος, ο Στυλιανός το εξύβρισε, το ειρωνεύτηκε, το γελοιοποίησε και το πέταξε; Την απάντηση την ξέρετε πολύ καλά, παρόλο που προσποιείστε τον αγάπαρο. Να στην πούμε, όμως, την απάντηση εμείς οι κομμουνιστές, εμείς που μάθαμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους και να μη στρουθοκαμηλίζουμε όταν πρόκειται για θέματα που αφορούν την τιμή και την αξιοπρέπεια της Ελληνικής Κοινότητας και της εκατόχρονης αγωνιστικής ιστορίας της. Ο Στυλιανός, κύριε Χατζηβασιλίας - και οι πάτρωνές του στο Πατριαρχείο ιδιαίτερα - δεν γνοιάζονται καθόλου για την επίλυση του εκκλησιαστικού θέματος πάνω στη βάση του αμοιβαίου σεβασμού και της ειρηνικής συμβίωσης Αρχιεπισκοπής - Ελληνικών Κοινοτήτων. Ούτε και ενδιαφέρονται να λύσουν το ζήτημα αυτό με ένα έντιμο διάλογο με τους εκπρόσωπους της Ομοσπονδίας. Αυτά

για τον Στυλιανό και για το Πατριαρχείο είναι κουροφέξαλα και κολοκύθια με τη ρίγανη. Εκείνο που έταξε σαν στόχο του ο Στυλιανός παίρνοντας τη σκυτάλη από τον προκάτοχό του, κι εκείνο που πασικίζει τόσα χρόνια τώρα να καταφέρει, είναι η εφαρμογή της πολιτικής του Πατριαρχείου για τους απόδημους - το γνωστό σύστημα Αμερικής όπως ονομάστηκε - που δεν είναι άλλη από την αυθαίρετη υπαγωγή των Ελλήνων αποδήμων στις εκκλησιαστικές αρχές κάθε τόπου, η διάλυση των Ελληνικών Κοινοτήτων σαν αντιπροσωπευτικών οργανισμών των Ελληνικών Παροικιών, και η υποταγή τους στις μεσαιωνικές διατάξεις ενός αναχρονιστικού καθεστώτος, του γνωστού ενοριακού καθεστώτος και του διοριστικού συστήματος διοίκησης, όπου ο ίδιος θα διορίζει και θα ξηλώνει συμβούλια και διοικήσεις, ανάλογα με το κέφι του. Να γιατί πέταξε ο Στυλιανός τις Συμφωνίες της Αθήνας στον σκουπίδοτενεκέ, κύριε Χατζηβασιλίας, να γιατί προκάλεσε τη σύγκρουση το 1996 όταν παραμονή Χριστουγέννων απέσυρε τους ιερείς της Αρχιεπισκοπής από τις εκκλησίες της Κοινότητας και τους απαγόρευσε να πάνε στο γεροκομείο της να κοινωνήσουν τα γεροντάκια και τις γριούλες, τροφίμους του γεροκομείου, να γιατί δεν είναι καθόλου διατεθειμένος ν' ανοίξει διάλογο με την Ομοσπονδία με στόχο την επίλυση του εκκλησιαστικού προβλήματος σε παναυστραλιανή βάση. Η αλήθεια, όσο κι αν προσπαθείτε να τη διαστρεβλώσετε, αυτή είναι.

Είναι όμως στιγμές, κύριε Χατζηβασιλίας που απαξιώνετε βάνουσα τον κόσμο μας, δίνοντας έτσι την εντύπωση ότι τον παίρνετε για μια αγέλη από βόδια, για ένα κοπάδι από πρόβατα, ή ακόμα για ένα άθροισμα από ηλίθια κατασκευάσματα, που ότι μ.....τους σερβίρετε τη δέχονται και τη χάρφουν. Τι ήτανε πάλι ετούτο το «Σήμερα θα γίνω Στυλιανοπαίδι»; Θα γίνετε «Στυλιανοπαίδι» σήμερα; Γιατί χτες τι ήσασταν; Και προχτές; Και την περασμένη βδομάδα, και τον περασμένο μήνα και τον περασμένο χρόνο και βάλτε συνέχεια; Τι ήσασταν όλα αυτά τα χρόνια; Ελάτε τώρα, μη μας πείτε πως όλα αυτά τα χρόνια ήσασταν κοινοτικός, γιατί, πολύ φοβόμαστε, με αυτό το αστείο θα γελάσει κι ο θεός. Μια ζωή κύριε Χατζηβασιλίας μου, μέσα από όλα αυτά τα ανούσια και άχαρα αρθρίδια και σαχλο-σχολία σας, τίποτε άλλο δεν κάνατε, παρά να υπηρετείτε, κάποτε άμεσα και κάποτε έμμεσα και συγκαλυμμένα, τα συμφέροντα της Αρχιεπισκοπής. Αυτό κάνετε μια ζωή. Γι αυτό και θα είναι, κατά τη γνώμη μας, πιο εύκολο για σας να πείσετε τον κόσμο μας πως έχετε ανακαλύψει τη φόρμουλα να τετραγωνίσετε τον κύκλο, παρά να τον πείσετε πως «Στυλιανοπαίδι» βαφτιστήκατε μόλις χτες την Παρασκευή, 9 του Ιούλη!!

Αυτά για τώρα, κι αν χρειαστεί θα επανέλθουμε.